

Arrest

nr. 260 214 van 6 september 2021
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. ROBERT
Sint-Quentinstraat 3
1000 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Peruaanse nationaliteit te zijn, op 28 mei 2021 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 19 april 2021 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 juli 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 juli 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. VAN EDOM, die loco advocaat P. ROBERT verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat B. HEIRMAN, die loco advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 19 april 2021 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie het bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

Aan de Heer:

Naam: M.M.

Voornaam: E.T.

Geboortedatum: (...)1982

Geboorteplaats: onbekend
Nationaliteit: Peru

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen,

- tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,
- tenzij er actueel een asielaanvraag hangende is in een van deze staten,

onmiddellijk na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van de artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna 'de wet') en volgende feiten:

Artikel 7, alinea 1, van de wet:

- 2° de vreemdeling vrijgesteld van de visumplicht die langer in het Rijk verblijft dan de maximale duur van 90 dagen op een periode van 180 dagen voorzien in artikel 6, van de wet of er niet in slaagt het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd.

Uit het administratief dossier van betrokkene kan afgeleid worden dat hij reeds sedert 14.12.2017 op het grondgebied van de Schengenstaten verblijft. Betrokkene heeft bijgevolg de toegelaten 90 op 180 dagen overschreden.

Uit het administratief dossier blijkt dat betrokkene samen leeft met zijn partner V.O, E.S. (geboren op (...)1989, nationaliteit Peru) en hun twee minderjarige kinderen. Zowel de partner als de kinderen van betrokkene verblijven, net als hij, illegaal op het grondgebied en hebben dus geen recht op verblijf. De kinderen dienen hun vader te volgen. Ze moeten zich meehouden aan het verwijderingsbesluit. Het volledige gezin dient terug te keren naar het land van herkomst zodat artikel 8 EVRM eveneens gerespecteerd wordt.

Het feit dat betrokkenes dochter A. in België geboren is, opent niet zonder meer het recht op verblijf. Evenmin het feit dat betrokkenes dochter A. A. reeds sinds december 2017 in België verblijft. Betrokkene toont niet aan dat een terugkeer naar het land van herkomst van betrokkene, wat een scheiding van hun vertrouwde omgeving impliceert, een verstorend effect zou hebben op haar kinderen en dat dit tegen hun belangen zou ingaan. Gelet op het precair verblijf van betrokkene in België dringt de vaststelling zich ook op dat het verblijf in België zelf niet als stabiel is te beschouwen. Het is kennelijk in het hoger belang van de kinderen om niet te worden gescheiden van hun ouders, die op eigen risico, ondanks hun precaire verblijfssituatie, een gezinsleven hebben uitgebouwd. Dit impliceert dat wanneer ouders in België niet tot een verblijf zijn toegelaten of gemachtigd en zij het Rijk dienen te verlaten, zij zich hierbij dienen te laten vergezellen door hun jonge kinderen teneinde de belangen van deze kinderen en de gezinseenheid niet te schaden. In het land van herkomst kan het hele gezin samen een nieuwe toekomst opbouwen.

De loutere omstandigheid dat betrokkenen en hun kinderen in België een gezins- en privéleven heeft opgebouwd en het gezin reeds enige tijd in België verblijft, vormt op zich geen hinderpaal om dit privé en gezinsleven elders of in het land van herkomst verder te zetten. Uit het administratief dossier blijkt niet dat er verder concrete en precieze onoverkomelijke hinderpalen worden aangevoerd of vastgesteld kunnen worden voor het leiden van een gezins- en privéleven elders. Er dient op gewezen te worden dat een terugkeer van het gezin naar het land van herkomst, waar het verblijfsrecht heeft, een stabielere omgeving zou bieden die gunstiger is voor de ontwikkeling van een kind.

Betrokkene zijn oudste dochter gaat in België naar school. Uit het administratief dossier blijkt dat betrokkenes dochter in de derde kleuterklas zit. Echter is het recht op onderwijs geen absoluut recht en betekent niet dat automatisch een verblijfstitel dient afgeleverd te worden (RVV, nr. 125.845 van 20/06/2014). Het feit dat het kind van betrokkene hier naar school gaat, kan echter niet aanzien worden als een buitengewone omstandigheid daar betrokkene niet aantoonbaar dat een scholing niet in het land van herkomst kan verkregen worden. Bovendien, behoeft het kind van betrokkene geen school of speciale infrastructuur die niet beschikbaar zou zijn in het land van herkomst. Het recht op onderwijs

strekt er evenwel niet toe om een bepaald kwaliteitsniveau te garanderen of een tewerkstelling te verzekeren. Het recht op onderwijs bevat daarenboven geen algemene verplichting om de keuze van een vreemdeling om onderwijs te volgen in een bepaalde Verdragsluitende Staat toe te staan. Beperkingen aan het recht op onderwijs zijn immers mogelijk zolang de kern van het recht op onderwijs niet wordt aangetast (EHRM 19 oktober 2012, nrs. 43370/04, 8252/05 en 18454/06, Catan e.a. v. Moldavië, par. 140). Evenmin kan uit recht op onderwijs worden afgeleid dat een verblijfsrecht moet verleend worden indien het onderwijs in het land van herkomst van minder goede kwaliteit zou zijn dan in België.

Bovendien dient er op gewezen te worden dat de scholing van betrokkene's dochter sinds 26/07/2019 plaats vond in illegaal verblijf, daar het beroep van betrokkene's partner tegen de bijlage 20 verworpen werd. Niets weerhield betrokkene ervan het grondgebied te verlaten samen met zijn gezin. Evenwel bleef het gezin nadien zijn illegaal verblijf bestendigen en betrokkene ondernam zelf geen enkele poging zijn illegaal verblijf te regulariseren. Indien zijn dochter haar schooljaar moet onderbreken is dit te wijten aan de eigen handelingen van betrokkene om zich in illegaal verblijf te nestelen. Hierbij kan bijgevolg opgemerkt worden dat het betrokkene is die de belangen van de kinderen heeft geschaad door zich te nestelen in illegaal verblijf. Het feit dat betrokkene's oudste dochter in België school gelopen heeft en school loopt, geeft enkel aan dat haar het recht op onderwijs niet werd onttrokken.

Betrokkene maakt niet aannemelijk dat zijn kinderen geen enkele band met Peru hebben, noch dat ze een zodanige taal- en culturele achterstand hebben dat ze in Peru niet zouden kunnen aansluiten op school. Hoewel betrokkene zijn oudste dochter niet in Peru is geboren en zijn oudste dochter reeds op tweejarige leeftijd naar België kwam, hebben ze wel via hun vader een band met Peru. Betrokkene heeft immers de Peruaanse nationaliteit en is in Peru geboren. Er mag dan ook van worden uitgegaan dat betrokkene zijn kinderen tot op zekere hoogte de Peruaanse taal en cultuur heeft bijgebracht, zeker gelet op het feit dat noch betrokkene noch zijn partner over een verblijfsrecht van onbepaalde duur beschikte en hij dus moet beseft hebben dat haar verblijf en dat van zijn kinderen in België slechts voorlopig was. Bovendien kan uit het administratief dossier worden afgeleid dat betrokkene's partner aan een ambtenaar van de dienst Vreemdelingenzaken verklaard heeft dat hun oudste kind Spaans spreekt. Dit houdt in dat de oudste dochter minstens een basis mondelinge kennis van de landstaal heeft om vanuit te vertrekken. Betrokkene toont bovendien niet aan waarom de kinderen zich niet meer zouden kunnen aanpassen aan een leven en een scholing in deze taal.

De zeer jonge leeftijd betrokkene's dochters (vijf jaar en één jaar) maakt zo net dat zij zich gemakkelijker zullen kunnen aanpassen aan een gewijzigde omgeving. Er liggen verder geen concrete elementen voor dat de kinderen niet in een stabiele en veilige omgeving, in de nabijheid van hun ouders kunnen opgroeien in hun land van herkomst, waardoor niet blijkt dat een terugkeer naar het land van herkomst de belangen van de kinderen zal schaden. Er moet ook worden benadrukt dat hoewel het belang van het kind een primordiaal karakter heeft, het daarom nog geen absoluut karakter heeft. Bij de afweging van de verschillende op het spel staande belangen, neemt het belang van het kind een bijzondere plaats in. Die bijzondere plaats maakt het evenwel niet onmogelijk om eveneens rekening te houden met andere belangen (GwH 7 maart 2013, nr. 30/2013; RVV, nr. 152.980 van 21 september 2015; EHRM 12 juli 2012, nr. 54131/10, § 90).

Uit het administratief dossier blijkt dat betrokkene's schoonmoeder de Belgische nationaliteit heeft verkregen en in België verblijft. Echter geeft dit betrokkene niet automatisch recht op verblijf. Evenmin het feit dat betrokkene samenwoont met zijn schoonmoeder. Hij toont immers niet aan dat zij ten laste is van haar moeder. Hoewel uit het administratief dossier blijkt dat betrokkene samenwoont met zijn schoonmoeder, worden er geen bijkomende elementen van afhankelijkheid ten aanzien van zijn schoonmoeder aangetoond. De loutere samenwoning is onvoldoende om te spreken van bijkomende elementen van afhankelijkheid. Ook het gegeven dat betrokkene's schoonvader en schoonbroer in België verblijven en de Belgische nationaliteit hebben, geeft betrokkene niet automatisch recht op verblijf. Ook hier toont betrokkene niet aan dat hij ten laste is van zijn schoonvader of schoonbroer. Een terugkeer naar haar land van oorsprong staat dan ook niet in disproportionaliteit ten aanzien van het recht op een gezins- of privéleven zoals voorzien in artikel 8 van het EVRM en betekent geen breuk van de familiale relaties wat geen ernstig en moeilijk te herstellen nadeel met zich meebrengt. Betrokkene's familieleden kunnen betrokkene regelmatig komen bezoeken in Peru en vanuit België contact houden via moderne communicatiemiddelen. Een terugkeer naar Peru vormt dan ook geen onoverkomelijke hinderpaal voor het privéleven van betrokkene. Uit het administratief dossier blijkt verder dat betrokkene geen familieleden in België heeft. Wel woont betrokkene's broer nog in Peru. In die zin vormt een terugkeer naar Peru geen schending van artikel 8 EVRM.

Betrokkene verklaart niet medische problemen te hebben. Een schending van het artikel 3 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

□ Artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken.

Er bestaat een risico op onderduiken:

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Uit het administratief dossier van betrokkene kan afgeleid worden dat hij reeds december 2017 op het grondgebied van de Schengenstaten verblijft. Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15/12/1980 bepaalde termijn en heeft zijn verblijf op het huidige adres nooit gemeld aan de nodige instanties.

In het kader van artikel 74/9, §3 van de wet van 15.12.1980 en het KB van 17.09.2014 werd betrokkenes partner op 10.11.2020 uitgenodigd voor een gesprek met een ambtenaar van de Dienst Vreemdelingenzaken over de toestand van het administratief dossier, de betekenis van een bevel om het grondgebied te verlaten en over de mogelijkheden tot ondersteuning bij vrijwillig vertrek. Betrokkenes partner werd op de hoogte gebracht dat er een begeleidingstraject werd opgestart en er werden twee vervolgspraken vastgelegd, namelijk op 11.12.2020 en op 21.01.2021 om uitvoeriger in te gaan op hun verblijfssituatie in België en de mogelijkheid tot ondersteuning bij vrijwillig vertrek. Tijdens het tweede gesprek kwam betrokkene ook mee. Tijdens het derde gesprek was betrokkene niet meer aanwezig, enkel zijn partner. Zij gaf betrokkene duidelijk aan dat het gezin niet wil terug keren naar Peru en niet te willen meewerken aan een vrijwillige terugkeer. Betrokkene was via zijn partner op de hoogte van de inhoud van alle gesprekken tijdens dit coachingstraject, daar ze aangaven er thuis over gepraat te hebben. Betrokkene ondernam echter geen poging om gebruik te maken van de mogelijkheid tot ondersteuning bij vrijwillige terugkeer.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert een enig middel aan, dat luidt als volgt:

“Schending van het artikel 24 Handvest Grondrechten EU; Schending van het artikel 22bis Grondwet; Schending van het artikelen 3 en 29 Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind van 20.11.1989. Schending van de artikelen 74/13 en 62 § 2 van de wet van 15.12.1980; Schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; Schending van de motiveringsplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

De verwerende partij stelt in de bestreden beslissing dat het hoger belang van de kinderen van verzoekster niet wordt geschonden. De kinderen zouden in Peru hun scholing terug kunnen opnemen. Er zou niet zijn aangetoond dat de kinderen van verzoekster hun leven niet elders of in het land van herkomst kunnen opbouwen gelet op hun jonge leeftijd en aanpassingsvermogen. De verzoeker kan hier niet mee akkoord gaan. Het hoger belang van het kind ligt vervat in diverse nationale en internationale bepalingen.

Artikel 24 Handvest betreffende de grondrechten van de Europese Unie:

“Rechten van het kind

- 1. Kinderen hebben recht op de bescherming en de zorg die nodig zijn voor hun welzijn. Zij mogen vrijelijk hun mening uiten. Aan hun mening in aangelegenheden die hen betreffen wordt passend belang gehecht in overeenstemming met hun leeftijd en rijpheid.*

2. Bij alle handelingen betreffende kinderen, ongeacht of deze worden verricht door overheidsinstanties of particuliere instellingen, vormen de belangen van het kind de eerste overweging.
3. Ieder kind heeft er recht op regelmatig persoonlijke betrekkingen en rechtstreekse contacten met zijn beide ouders te onderhouden, tenzij dit tegen zijn belangen indruist.”

Artikel 22bis van de Grondwet:

“Elk kind heeft recht op eerbiediging van zijn morele, lichamelijke, geestelijke en seksuele integriteit. Elk kind heeft het recht zijn mening te uiten in alle aangelegenheden die het aangaan; met die mening wordt rekening gehouden in overeenstemming met zijn leeftijd en zijn onderscheidingsvermogen. Elk kind heeft recht op maatregelen en diensten die zijn ontwikkeling bevorderen. Het belang van het kind is de eerste overweging bij elke beslissing die het kind aangaat. De wet, het decreet of de in artikel 134 bedoelde regel waarborgen deze rechten van het kind.”

Artikel 3 en 29 van het Verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van het kind van 20 november 1989

“Artikel 3

Bij alle maatregelen betreffende kinderen, ongeacht of deze worden genomen door openbare of particuliere instellingen voor maatschappelijk welzijn of door rechterlijke instantie, bestuurlijke autoriteiten of wetgevende lichamen, vormen de belangen van het kind de eerste overweging.”

“Artikel 29

De Staten die partij zijn, komen overeen dat het onderwijs aan het kind dient gericht te zijn op:

- a) *de zo volledig mogelijke ontplooiing van de persoonlijkheid, talenten en geestelijke en lichamelijke vermogens van het kind; [...]*

Volgens de UN Committee on the Rights of the Child (CRC), General comment No. 14 (2013) on the right of the child to have his or her best interests taken as a primary consideration (art. 3, para. 1) van 29 mei 2013, CRC /C/GC/14 dient er een best interest assessment te gebeuren in het kader van elke beslissing met betrekking tot een kind.

Elementen die in overweging genomen dienen te worden in het kader van het hoger belang zijn de volgende :

- *Mening van het kind ;*
- *Identiteit van het kind ;*
- *Behoud van de familiale banden ;*
- *Zorg, bescherming en ontwikkeling van het kind ;*
- *Kwetsbaarheid ;*
- *Recht op gezondheid ;*
- *Recht op onderwijs.*

De verwerende partij stelt in de bestreden beslissing dat de kinderen van verzoekster hun scholing kunnen verderzetten in het land van herkomst. Zij hebben immers geen speciale scholing of infrastructuur nodig. Daarnaast zou er geen sprake zijn van een taalachterstand. De verwerende partij verwijst naar het arrest Catan e.a. v. Moldavië van het EHRM dd. 19.10.2012 dat het recht op onderwijs beperkt mag worden zolang het de kern van het recht op onderwijs niet wordt uitgehold. Het recht op onderwijs zal bij terugkeer tot in de kern worden uitgehold. De verwerende partij gaat voorbij aan het feit dat alle scholen in Lima, de stad waar verzoekster van afkomstig is, vanaf april 2020 door de Covid-19 pandemie gesloten zijn en dit voor onbepaalde duur. Scholen worden geleidelijk opnieuw geopend in 2021. Sinds 19 april 2021 mochten 15% van de scholen opnieuw hun deuren openen, indien ze konden voldoen aan alle sanitaire veiligheidsmaatregelen. In Lima bestaat die mogelijkheid niet. Virtuele lessen zijn echter niet toegankelijk voor de meeste studenten door een gebrek aan internetverbindingen en aan technologisch materiaal om de lessen te kunnen volgen. Op het moment van het nemen van de bestreden beslissing waren de scholen al gesloten en had de verwerende partij hier rekening mee moeten houden. De verzoeker wenst er verder op te wijzen dat zijn dochters geen band hebben met Peru en ook geen ervaring hebben met het onderwijs dat land. De oudste dochter kwam op tweejarige leeftijd naar België. Zij is op heden 5 jaar en heeft geen bewuste herinneringen aan Peru, laat staan dat ze er ooit naar school is geweest. De jongste dochter van verzoeker is in België geboren en heeft nooit iets anders gekend. Waar de verwerende partij stelt dat de kinderen nog een band hebben met Peru via hun ouders, merkt verzoeker op dat dit kan opwegen tegen hun band met België. De oudste dochter van verzoekster gaat naar school. Ze ziet haar leerkracht en klasgenootjes meer dan haar ouders. De scholing van de kinderen van de verzoekster kan bijgevolg niet verdergezet worden in het land van

herkomst. De verwerende partij verwijst verder naar de jonge leeftijd van de kinderen van de verzoekster en het feit dat zij een groot aanpassingsvermogen hebben en hierdoor met gemak de draad zouden oppikken in het land van hun moeder. De verzoeker meent hieruit af te leiden dat indien haar dochters ouder zouden zijn, het hoger belang van het wel geschonden zou zijn geweest. De verwerende partij trekt een arbitraire grens en maakt een ongeoorloofd onderscheid tussen kinderen. Uit de algemene vaststelling dat jongere kinderen een groter aanpassingsvermogen zouden hebben, kan niet afgeleid worden dat dit in het individuele geval van de kinderen van verzoekster het geval is. De bestreden beslissing is onvoldoende gemotiveerd met betrekking tot het hoger belang van de kinderen van de verzoekster.”

2.2. De Raad stelt allereerst vast dat de motieven van de in hoofde van verzoeker genomen beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft deze beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht zoals deze voortvloeit uit artikel 62 van de vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen voldaan (cf. RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298).

Waar verzoeker inhoudelijke argumenten ontwikkelt tegen de bestreden beslissing, voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht. Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

De bestreden beslissing steunt op artikel 7, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet: *“Onverminderd meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag, kan de minister of zijn gemachtigde of, in de in 1°, 2°, 5°, 9°, 11° of 12° bedoelde gevallen, moet de minister of zijn gemachtigde een bevel om het grondgebied binnen een bepaalde termijn te verlaten afgeven aan de vreemdeling die noch gemachtigd noch toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk of om er zich te vestigen : (...)*

2° wanneer hij langer in het Rijk verblijft dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of er niet in slaagt het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd;”

Verzoeker betwist volgend motief niet: *“Uit het administratief dossier van betrokkene kan afgeleid worden dat hij reeds sedert 14.12.2017 op het grondgebied van de Schengenstaten verblijft. Betrokkene heeft bijgevolg de toegelaten 90 op 180 dagen overschreden.”*

In een eerste onderdeel verwijst verzoeker naar diverse wettelijke bepalingen die het belang van het kind onderstrepen, waartoe het recht op onderwijs behoort.

De bestreden beslissing, alsook het verwijderingsbesluit dat op zelfde datum werd genomen ten opzichte van verzoekers echtgenote, brengt met zich mee dat het volledige gezin, bestaande uit verzoeker en zijn partner en hun twee minderjarige kinderen, dient terug te keren naar het land van herkomst.

Verzoeker werpt op dat de bestreden beslissing strijdt met het belang van het kind, aangezien een terugkeer naar Peru het recht op onderwijs zou uithollen. Verzoeker betoogt dat alle scholen in Lima, de stad waar verzoeker van afkomstig is, sinds april 2020 voor onbepaalde duur gesloten zijn wegens de COVID-19 pandemie.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat de gemachtigde rekening heeft gehouden met het hoger belang van de kinderen, en na onderzoek heeft besloten dat de bestreden beslissing niet onverenigbaar is met de belangen van de kinderen. De gemachtigde overweegt dat een terugkeer naar Peru geen verstorend impact heeft op de kinderen, minstens wordt dit niet aangetoond en dat er geen onoverkomelijke hinderpalen worden aangetoond, dat de kinderen zich op heden in een instabiele situatie bevinden (zonder legaal verblijfsrecht), dat het niet in het belang van de kinderen is om van hun ouders te worden gescheiden, dat de kinderen nog zeer jong zijn, en de oudste de derde kleuterklas volgt, dat de kinderen dus nog geen lager onderwijs volgen, dat er niet wordt aangetoond dat scholing in het land van herkomst onmogelijk is, dat beperkingen op het recht van onderwijs mogelijk zijn, zolang de kern van

het recht op onderwijs niet wordt aangetast, dat het de ouders zelf zijn die de belangen van de kinderen hebben geschaad, door hen onregelmatig in België te laten verblijven, dat er moet worden aangenomen dat de kinderen -via hun ouders- een band hebben met Peru, dat verzoekers partner al verklaarde dat hun oudste dochter ook Spaans spreekt en dat de kinderen zo jong zijn dat moet worden aangenomen dat zij zich nog zullen kunnen aanpassen aan hun omgeving.

Verweerder benadrukt in de bestreden beslissing dat enkel de oudste dochter van verzoeker naar school gaat in België. Het recht op onderwijs, zoals dat onder meer verankerd in het IVRK, heeft evenwel in hoofdzaak betrekking op het aanbieden van basisonderwijs ("primary education") (artikel 28, a) van het IVRK) en het faciliteren van hoger en voortgezet onderwijs (artikel 28, b) en c) van het IVRK). Er bestaat geen absoluut recht op het volgen van kleuteronderwijs, terwijl de gemachtigde terecht benadrukt dat het recht op onderwijs ook niet absoluut is, en aan beperkingen kan worden onderworpen, zolang het recht niet in zijn kern wordt aangetast.

In de mate dat verzoeker verwijst naar de toekomstige start van zijn oudste dochter in het lager onderwijs, laat de Raad gelden dat de COVID-19 pandemie uiteraard een tijdelijk verschijnsel is, en dat er wel degelijk onderwijs wordt verstrekt in alle scholen van Peru sinds 15 maart 2021. Lessen werden weliswaar virtueel verstrekt, maar verzoeker toont op geen enkele wijze aan dat hij in Peru niet over een internetverbinding zou kunnen beschikken. In de nota verwijst de verwerende partij in een voetnoot naar <https://pe.usembassy.gov/covid-19-information/> waar te lezen is: *"The Ministry of Education (MINED) announced the 2021 school year will begin virtually on March 15, 2021 for all schools in Peru."* Door opnieuw te verwijzen naar het feit dat hij in België verblijft met twee minderjarige kinderen waarvan minstens één naar school gaat en kritiek te uiten op de kwaliteit van het onderwijs in Peru, maakt verzoeker niet aannemelijk dat de bevindingen dat de kinderen in Peru ook naar school kunnen kennelijk onredelijk zijn.

Het eerste onderdeel kan niet worden aangenomen.

In een tweede onderdeel betoogt verzoeker dat zijn kinderen geen band hebben met Peru, aangezien zijn oudste dochter op tweejarige leeftijd naar België kwam, en zijn jongste dochter in België werd geboren.

Verzoeker verliest uit het oog dat zowel hij als zijn partner de Peruaanse nationaliteit hebben, en er derhalve mag van uit gegaan worden dat zij hun kinderen de Peruaanse cultuur en taal minstens tot op zekere hoogte hebben bijgebracht, zoals de gemachtigde opmerkte in de bestreden beslissing. De gemachtigde benadrukt daarbij ook dat verzoekers partner zelf had verklaard dat de oudste dochter Spaans spreekt. De verwerende partij heeft zich niet beperkt tot de vaststelling dat de ouders de belangen van de kinderen schaden door op illegale wijze in België te verblijven, maar is nagegaan en heeft gemotiveerd wat de gevolgen zijn voor de kinderen bij een terugkeer naar het herkomstland. Nu de verwerende partij daarbij terecht vaststelde dat de eenheid van gezin niet verbroken wordt en de scholing ook in het herkomstland kan verkregen worden, heeft zij wel degelijk het hoger belang van de kinderen in rekening genomen bij een terugkeer naar het herkomstland. Verweerder motiveert niet op kennelijk onredelijke wijze: *"Gelet op het precair verblijf van betrokkene in België dringt de vaststelling zich ook op dat het verblijf in België zelf niet als stabiel is te beschouwen. Het is kennelijk in het hoger belang van de kinderen om niet te worden gescheiden van hun ouders, die op eigen risico, ondanks hun precaire verblijfssituatie, een gezinsleven hebben uitgebouwd. Dit impliceert dat wanneer ouders in België niet tot een verblijf zijn toegelaten of gemachtigd en zij het Rijk dienen te verlaten, zij zich hierbij dienen te laten vergezellen door hun jonge kinderen teneinde de belangen van deze kinderen en de gezinseenheid niet te schaden. In het land van herkomst kan het hele gezin samen een nieuwe toekomst opbouwen. (...) Betrokkene maakt niet aannemelijk dat zijn kinderen geen enkele band met Peru hebben, noch dat ze een zodanige taal- en culturele achterstand hebben dat ze in Peru niet zouden kunnen aansluiten op school."*

Het tweede onderdeel kan niet worden aangenomen.

Daarenboven, indien de verzoeker zou kunnen aantonen dat hij omwille van de COVID-19 pandemie onmogelijk gevolg kon/kan geven aan het bestreden bevel, dan nog stond en staat het hem vrij om, met toepassing van artikel 74/14, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet, een verlenging van de termijn voor vrijwillig vertrek aan te vragen: *"Indien de onderdaan van een derde land een gemotiveerd verzoek indient bij de minister of diens gemachtigde, wordt de termijn, vermeld in het eerste lid, en die is toegekend om het grondgebied te verlaten, verlengd, op grond van het bewijs dat de vrijwillige terugkeer*

niet kan worden gerealiseerd binnen de toegekende termijn".

Het enig middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes september tweeduizend eenentwintig door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC